

de **Slimmerick**

Terugblik SLIM Be Creative - Foto's - Verhalen
Serieuze zaken - Minder serieuze zaken
en meeeeerrrr....

Studio 4205

- Opnamestudio • Drumlessen •
- Oefenruimtes • Workshops •

WWW.STUDIO-4205.COM

Haarweg 4 • 4205 ND Gorinchem
06-30707461 • info@studio-4205.com

Akoestische & Elektrische Gitaren

Klassieke en Elektrische Instrumenten
Accessoires en Benodigdheden

Verkoop - Reparatie - Gitaarbouw

Ben Stoffers Guitar Customizing

Munnikenland 33, 4254 EA Sleeuwijk
Tel.: 06 47 51 60 12 & 0183 30 23 94
ben@benstoffers.nl www.benstoffers.nl

LAENENMUSIC.NL

Specialisten in Muziekinstrumenten

Licht en Geluid

www.laenenmusic.nl

Oosterhout

- 4 onZinnige gitaarpraat
- 6 Yo di la di hee
- 7 De Muziekfilosoof
- 8 Terugblik Be Creative
- 11 In memoriam
Jacob Veth
- 12 Vrouwelijke artiesten
vertellen
- 14 Terugblik Slim In De Lift
- 16 Ouburg Jam
- 17 Oog
- 18 Muziek & Geluid
- 20 Doyle The Comic
- 22 Verslag Ruhrpott Rodeo

Redactioneel

Een nieuwe Slimmerick. Veel gebeurd de afgelopen tijd en er staat veel te gebeuren. Hou de site van slimweb.org, onze facebookaccount en de site van xinix.nl in de gaten voor de actualiteiten. Maar vergeet vooral deze ouderwetse papieren versie niet. Veel collega SLIMmers hebben zich ingespannen om weer mooie stukken tekst aan te leveren.

Het ziet er allemaal zo gewoon uit, maar als je het beter leest, merk je vaak de "tonque in cheek" spitsvondigheden, die zo lekker loom bij je binnenkomen. Er is zowaar een vervolg gekomen op de studio perikelen van Doyle 751. Wat een creativiteit jongens, super, hopelijk is het ons gelukt om jullie real life strip in de juiste volgorde te plaatsen. Een heel lezenswaardig en misschien leerzaam artikel uit VICE, geregeld door Piet van Vugt, over vrouwelijke artiesten en ongemakkelijke momenten.....vaak veroorzaakt door mannen. Bij SLIM is iedereen gelijk, dus ik beveel dit artikel van harte aan. Het zou leuk zijn als we in de volgende SLIMmerick een reactie van regionale vrouwelijke artiesten hebben. Stuur maar in naar slimmerick@slimwb.org

Bij een samenraapsel van mensen, zoals de SLIM, gebeuren leuke dingen, normale dingen en stomme dingen. Hier hoort soms ook overlijden bij. Afgelopen maanden is Jacob Veth, bassist van Paradox Soul tragisch om het leven gekomen. Triest. Alle nabestaanden en vrienden sterkte toegewenst, ik hoop niet dat jullie het erg vinden dat ik er op deze manier aandacht aan besteed. Ik weet in ieder geval zeker dat Jacob binnen SLIM nog lang niet vergeten is.

Ik hoop dat er in de volgende SLIM geen in memoriam nodig is, een geboortekaart of trouwkaart van een SLIMmerick zou veel leuker zijn.

Veel leesplezier,

Dik Boogerd
Eindredacteur ad interim

Redactie ad interim:

Dik Boogerd
Opmaak: uuSG
Druk: OKZ Tilburg

Stichting SLIM

Doornseweg 2b
4255 GZ Nieuwendijk
0183-504265
info@slimweb.org
www.slimweb.org
[FB.nl/popcollectiefslim](https://www.facebook.com/popcollectiefslim)

Medewerkers:

Hylke Tramp, Dik Boogerd,
Guus van Velthoven,
Joeke Knijft, Piet van
Vugt, Lya van den Brand,
De Muziekfilosoof,
Nettorama WC papier,
Nettorama koffie, Hertog
Jan, Perlenbacher, water,
Kruidvat paracetamol,
Kruidvat ibuprofen.

De Slimmerick is het blad van popcollectief SLIM (opgericht 14-12-1981). Verschijnt vier maal per jaar en wordt bekostigd uit donateurbijdragen en advertenties.

Alle donateurs en adverteerders krijgen het toegestuurd. Wil jij ook adverteren of donateur worden? Check onze site. www.SLIMWEB.org

[ON]ZINNIGE (DEEL 14) GITAARPRAAT

DE KONINGEN DER GITAARDERIJ.

Ik heb ontdekt dat er een groot verschil zit tussen een gitaarheld en een gitaarkoning. Je zou kunnen zeggen dat dit een kwestie van smaak is maar deze rubriek heet onzinnige gitaarpraat dus hier doen we niet aan smaak. Hier doen we aan onzinnige gitaarpraat. Even terug naar het begin. De edele heer J. Hendrix was natuurlijk niet de eerste gitaarheld van zijn tijd maar wel één van de eerste gitaristen die, na zijn dood, gekroond is tot gitaarkoning. Helaas heb ik hem nooit live kunnen zien maar gelukkig zijn er genoeg cd's en video's waarin je de beste man kan zien spelen. Gezien de status die hij na zijn dood wist te verwerven, kunnen we met recht spreken van een gitaarkoning. Van een afstand bekeken leek het alsof hij twee regels voor zichzelf had opgesteld. Wat je ook doet, doe het met je gitaar. En alles wat je met je gitaar doet, doe dat dan onder invloed van drugs of alcohol.

Twee regels waar ik mezelf helemaal in kan vinden. Hoewel ik eerlijk moet zeggen dat ik niet altijd onder invloed gitaar speel. Meestal wel hoor. Lekker jointje erbij, glaasje whisky en een kopje citroen thee. En dan lekker spelen of muziek schrijven, heerlijk gewoon. Helaas nam hij op zijn 27ste iets te veel verdovende middelen en begaf zijn lichaam het. Gelukkig had hij een groot deel van zijn muziek voor ons opgenomen zodat wij er nog steeds van kunnen genieten.

Nu was ik laatst bij de heer Paul Gilbert op bezoek. Hij gaf een gitaar masterclass waar ik natuurlijk bij moest zijn.

Paul heeft in het verleden in verschillende bands gespeeld en leuke projecten op touw gezet. Ik heb hem natuurlijk leren kennen via Racer X. Heerlijke muziek met geweldige solo's maar helaas een wat mindere zanger. Wat mij betreft had hij Racer X beter compleet instrumentaal kunnen uitvoeren maargoed. Paul had twee muzikanten ingehuurd uit Nederland die 10 nummers ingestudeerd hadden. Allemaal covers. En allemaal covers die mij zeer verbaasde. Behalve één. En al die covers bracht hij op zijn eigen manier met zijn gitaar. De covers liepen uit één van Elton John tot weet ik veel wie. Voordat hij aan een nummer begon, legde hij eerst rustig uit wat hij zo zou gaan spelen, en wat voor technieken hij gebruikte bij dat nummer. Ook legde hij de theorie van de gebruikte toonladders en akkoorden uit wat ik zeer interessant vond. En dan ging hij spelen. De leraar gaf ons les. Naar mijn mening stond er een gitaarheld voor mijn neus.

Het gemak waarmee hij zijn gitaar bespeelde deed mij denken aan Joe Satriani.

Een echte gitaarheld. Maar. Als we Paul een gitaarheld noemen, hoe zit dat dan met J. Hendrix die een gitaarkoning is? Wat laten we wel wezen. Paul Gilbert speelt een heel stuk beter als Jimi, heeft een beter geluid, heeft meer muziek opgenomen en hij leeft nog steeds. En hij is al ouder dan 27 jaar. Dus eigenlijk presteert hij op alle fronten beter. Vooral op het punt dat hij nog in leven is. En toch ken ik Paul Gilbert als gitaarheld, en niet als gitaarkoning. Die ene cover die mij niet verbaasde was van de heer Hendrix. Een prachtige uitvoering. Een gitaarheld die een nummer van de koning covert. Als je die uitvoering wilt zien kijk dan effe op mijn youtube kanaal. (op youtube: Paul Gilbert live snoek)

Toch hebben we nog steeds geen antwoord op de vraag waarin een gitaarheld verschilt van een gitaarkoning.

In deel 4 van onzinnige gitaarpraat hebben we al besloten wat er vereist is voor de status van een gitaarheld. Grote versterkers, mooie gitaren, een fucking goeie band, solo's waar gitaarliefhebbers stil van worden, goed geluid plus bijbehorende show en natuurlijk mooie vrouwen. Maar al deze dingen maakt iemand nog niet tot een koning. Een koning regeert, en heeft zijn eigen land of grondgebied.

Een koning heeft zijn eigen leger en natuurlijk zijn eigen muziek.

Een koning is onbetwist de baas en verslaat zijn tegenstanders met gemak. In Jimi zijn geval was het zeer duidelijk. Hij regeerde in zijn tijd de gitaar. Zijn grondgebied bestond uit talloze festival terreinen en podia waar hij speelde. Zijn leger bestaat vandaag de dag nog steeds in de vorm van talloze fans die elk weekend weer dat oude versleten T-shirtje van Hendrix uit de kast halen. Jimi had zijn eigen muziek, in die tijd viel er ook niet veel te coveren, en speelde solo's die men nog nooit eerder had gehoord.

Tegenstand had hij ook niet op het gebied van gitaarspelen, hij was toen simpelweg de beste in wat hij deed. Vroeger was het heel simpel.

Je had kutmuziek en je had Jimi Hendrix, en daar zat weinig tussenin.

**PROGRAMMA
2017-2018**

**OKTOBER
SLIM in de Lift**

**NOVEMBER
SLIM in de Lift**

**SLIM Herfstfestival
Deel 1 + 2**

**FEBRUARI
SLIM in de Lift**

Vandaag de dag is alles anders. Er zijn zoveel gitaristen die in aanmerking komen om tot gitaarkoning gekroond te worden dat het een onbegonnen zaak lijkt om een keus te maken. Ik noem een paar voorbeelden.

De koning van de blues: BB King. De koning van de reggae: Bob Marley. De koning van de jam sessies: Frank Zappa. De koning van de neoklassiek; Yngwie fucking Malmsteen. De koning van de hardrock: Gary Moore. De koning van de instrumentale gitaarmuziek: Joe Satriani. De koning van vreemde muziek: Steve Vai en zo kan ik er nog wel een paar opnoemen; wat ik natuurlijk ga doen. Jason Becker, Marty Freedman, Slash, Jeff Beck, Michael

Romeo, Dave Mustaine en iedereen waarvan ik niet weet hoe je hun naam schrijft. Deze mannen weten het allemaal. Jimi Hendrix is de gitaarkoning. Bijna iedereen van de bovenstaande gitaristen heeft wel eens een nummer van Jimi gecoverd. En nog veel meer muzikanten zijn geïnspireerd door de koning. En ze willen het allemaal, de kroon overnemen van Jimi. Helaas dacht Jimi daar heel anders over en heeft hij de kroon meegenomen naar de gitaarhemel. Een koning wijst namelijk zelf zijn opvolger aan. En aangezien hij nog niet verschenen is om een nieuwe koning te kronen, lijkt het erop dat koning Hendrix nog niemand heeft gezien waar hij zijn kroon aan af wil staan. Groot gelijk heeft hij. Er kan er maar 1 de baas zijn. En er is er ook maar 1 de baas. Jimi Hendrix is de Koning Der Gitaarderij.

ALL HAIL TO THE KING!
Ik zet nog maar is een cd'tje van hem op.

ALL HAIL TO THE KING!
De wel edele heer JIMI HENDRIX.

Groeten,
Snoekhond de Vagebond.

YODILADI

Zomer, wat een raar jaargetijde is dat toch.

Zomerhitjes, loom gedrag, drankgelag en barbecue, vegetarisch mag ook. De akoestische gitaar wordt weer van stal gehaald, geen geweld.

O wacht...dit zijn beelden uit vervlogen tijden. Natuurlijk zijn we buiten, we doen wel los en gek, maar akoestisch, haha, buiten is een slechte akoestiek zul je bedoelen. En die slechte akoestiek, daar pompen we gewoon meer decibellen in, meer beats per minute, meer bass dan 1000 akoestische gitaren ooit bij elkaar kunnen bereiken.

Zo, tot zover de waarneming van uw columnist Westveen.

Maar....is dit het dan?

Eh, ja, dit is het. Of...nee wacht, toch niet.

Het kan ook nog steeds anders, een beetje stilstand is vooruitgang. Het hippiefestival bijvoorbeeld. Hoogtijdagen van het hippietijdperk liggen dicht bij mijn geboortjaar dan Martin Garrix, om maar wat te noemen. Maar toch, wat een genot, daar buiten de waterpoort zo dicht bij ons mooie land van Heusden en Altena. Maar ook de hippies kunnen de electronica niet ontlopen, Krachtwerk liet zien dat werk soms prachtig is. Ook al is dit geen recensie, complimenten voor de organisatie en de band.

Wat passen de oervaderen van de dance, trance en techno wonderwel goed bij die hippiecultuur.

Ook al is dit geen recensie, maar Rico, Sticks en Kubus hebben hem ook de te pakken, hun eigen tijdgeest. Wellicht stilstand volgens sommigen, maar ook dat is soms vooruitgang. Grote vooruitgang zelfs, geen gedwongen hip gedoe, blijf bij jezelf, dan is het goed.

"Sommige dingen gaan goed

Sommige lukken niet

Das The good

The bad

De UGGELIE"

Want lieve Slimmerick lezer, kijk maar in de spiegel, je bent nog nooit zo prachtig geweest als nu. Wees maar tevreden. Het is zomer, heerlijk jaargetijde is het toch.

Hoogachtend,
Peter Westveen

HEER

DOOR: PETER WESTVEEN

Make your own Music!

MUSIC 'SCHOOL

gebouw Xinix
www.musicsschool.nl
nieuwendijk@musicsschool.nl
06 - 24 27 78 03

Zou jij ook zo graag willen

dan zijn wij de Muziekschool voor jou

Neem nu contact op en maak een afspraak voor een 'gratis proefles' op het instrument dat jij zo graag wilt leren spelen

MUSIC 'SCHOOL

ZUUR PRUIM

Al een oud knipsel uit Trouw van een zuurpruim, die niet van popmuziek houdt. Zijn opmerkingen zijn te extreem om er op in te gaan. Hij heeft trouwens niet in de gaten, dat een orkest een dirigent heeft om de weg niet kwijt te raken. DOOR: PIET VAN VUGT

aankoop van zijn meeuwe bank al twintig jaar
Barend Jansen Den Haag

Lege drieklanken

Trouw 6/8/16
Ik vind het nogal aanmatigend om popmuziek gelijk te stellen met klassieke muziek (Trouw pagina 3, 4 augustus). Het bestaat vaak uit een emotie, opgewekt door lege drieklanken, en een drummer die de maat moet slaan omdat je anders de weg kwijtraakt. Dat is heel wat anders dan klassieke muziek. Voor mij is popmuziek alsof je het Rijksmuseum vol met kindertekeningen hangt en dat je het daar dan leuk moet vinden.

Evert van Dijken Duiven

longe van de kerk

Trouw
je
di
je
va
ke
ga
laa
de
T. B
Mi
Fijn
grat

de Muziekfilosoof

Deze keer heeft de Muziekfilosoof het over 'de muzikant en zijn instrumentkeuze'. Is elke bassist een rustig persoon? In het geval van Flea van de Red Hot Chili Peppers gaat dit zeker niet op. Maar meestal zijn bassisten rustige wezens,

die graag een solide basis neerleggen ten behoeve van de rest van de band. Veel poespas qua pedaaltes hebben ze ook niet nodig, de meeste bassisten houden van een goed basigeluid and that's it. Gitaristen daarentegen kunnen nogal eens uitpakken qua ego en dan zijn de pedaalbakken niet aan te slepen. Dit gedrag komt meestal voort uit onzekerheid, er hoeft niet steeds een effect over; gewoon de gitaar rechtstreeks in de versterker, hoor eens hoe mooi dat klinkt! Over het gebruik van ladingen distortion zullen we het helemaal maar niet hebben, of je moet er net zo goed mee om kunnen gaan als bijvoorbeeld Kurt Cobain.

Die blies in 'Feels like teen spirit' iedereen van de sokken met afwisselend een clean en een overstuurd geluid. Drummers, ja drummers zijn weer een verhaal apart. Je hebt de beukende soort en de meer subtiele uitvoering ervan. Er word weleens vergeten dat een drummer ook 'muzikaal' moet zijn, anders kun je net zo goed gelijk een drumcomputer kopen (spaart meestal ook een hoop drank uit!). Ook op drumgebied geldt; overdaad schaadt, gewoon een basiskitje moet voldoende zijn, er zijn zelfs boze tongen die beweren dat Terry Bozzio meer trommels dan hersencellen heeft. Maar dit gaat zelfs de muziekfilosoof te ver. Vocalisten hebben doorgaans geen last van bescheidenheid, want anders ga je niet voorop het podium staan. Helaas heeft dit ook een keerzijde, want als 'the moment of truth' nadert net voor het optreden kan hij/zij bevangen door de zenuwen wel eens je mooiste nieuwe T-shirt onderkotsen. Maar ja, dat is ook menselijk want ga daar maar eens staan met al die ogen op je gericht. Ten slotte: wie kiest voor een ondersteunende rol als toetsenist of de blazerssectie vindt het meestal mooi om versieringen aan te brengen in de muziek en zijn in het dagelijks leven ook meestal van het verzoenende soort. Uiteraard ook hier weer uitzonderingen daargelaten, want niet elke keyboardpersoon is goed in het 'tapijtje leggen' en gaat het liefst zelf helemaal uit de bol..... Zo zit het dus in elkaar, en laat het concluderen maar aan de muziekfilosoof over.

Groet, De Muziekfilosoof

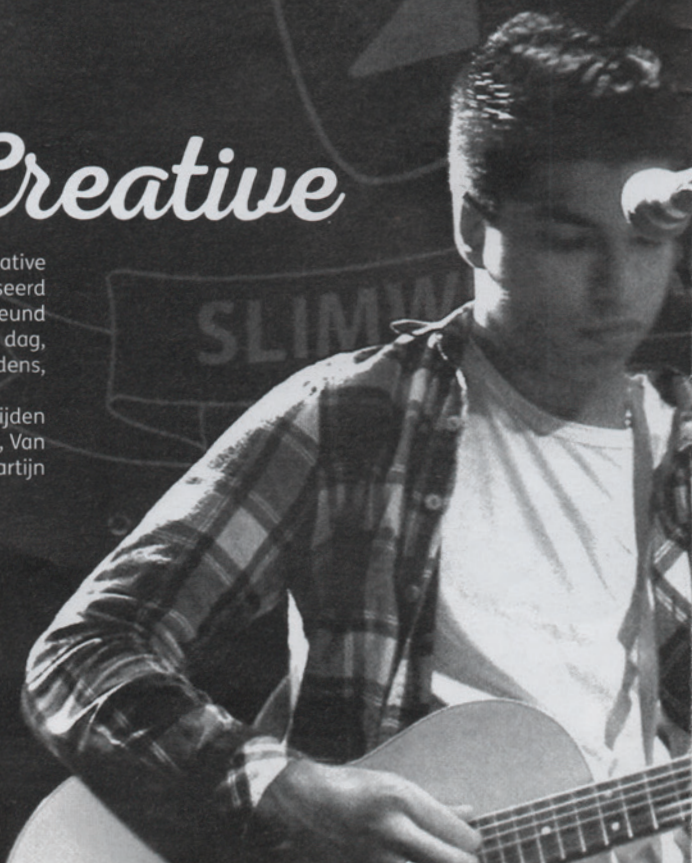

Terugblik

SLIM *Be Creative*

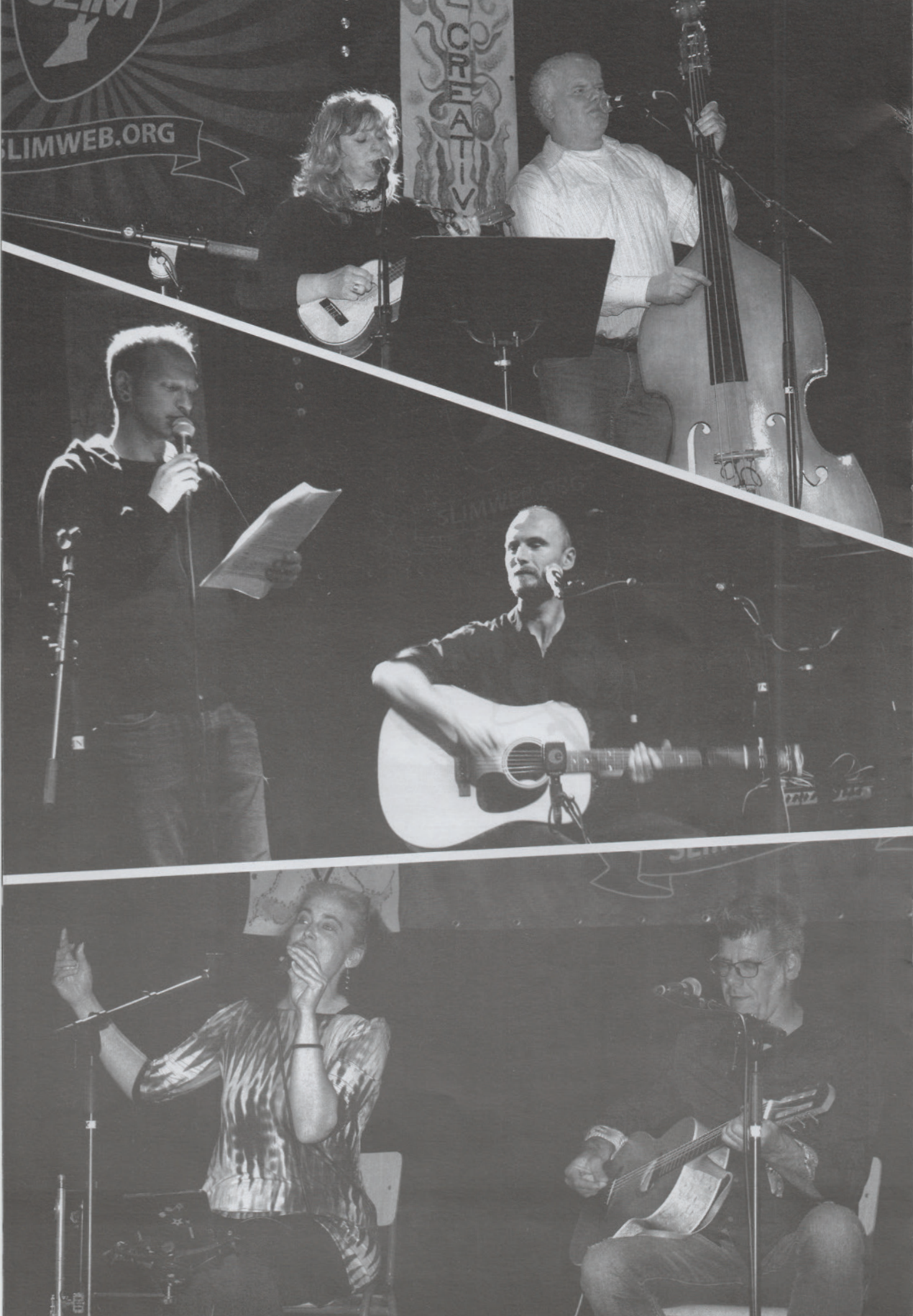
Het wordt al een echte SLIM traditie, het SLIM be creative festival. 16 april was het weer zover. Mede georganiseerd door Su en aan elkaar gepraat door Teunis, ondersteund door vele vrijwilligers, was het weer een bijzondere dag, zoals het hoort met Pasen. Mooie inspirerende optredens, soms verstild, soms wat wilder, maar altijd intens.

Echt uniek en een super goede sfeer. Op deze bladzijden tref je wat sfeerimpressies aan. De Vale Gieren, Ashes, Van Hemel en Hel, Huxley Green, Jip, Katie & Richfield, Martijn Krake, John Blom.

Jacob Veth

Ik kende Jacob of Jaap Veth helemaal niet goed. Ik heb hem wel vaak met zijn band Paradox Soul zien optreden, dat maakte altijd iets bij me los. Met zijn 3-er gingen ze tekeer, puur en als het kon hard. Ik ben me, zelfs als buitenstaander, kapot geschrokken van zijn overlijden. Ik was er zelfs door van slag toen Dik Brienen het zei. Waarom grijpt het mij zo aan, vraag je jezelf dan af. Ten eerste sprak hun muziek mij aan, maar ja, dat zegt niets over de personen. Ten tweede realiseerde ik me dat ik diverse keren tegelijk met ze opgetreden heb op een SLIM festival. En ten derde, hoe wrang nu achteraf, waren we samen met de Subtielloos bij het laatste Paradox Soul optreden op 7 februari 2014 bij SLIM in de Lift. En toen besepte ik dat ik in de kleedkamer en bij de soundcheck hele fijne, korte gesprekken met hem heb gehad. Een beetje over de bastechiek en apparatuur (wat ik normaal nooit doe, raar achteraf) en gewoon over de instelling in het leven.

Muziek is leuk, erg leuk, maar er moet ook gewerkt worden, het gezin is veel belangrijker dan zo'n klotebandje (hoe leuk dat ook is) en vriendschappen blijven heus wel bestaan. Dat vond hij ook belangrijk, daar zorgde hij wel voor, ook al stopte hij met de band. Kortom, een heel fijne gast waar ik stom toevallig een klik mee had. Als afstandige buitenstaander kan ik het gemis van de naaste familie en vrienden natuurlijk nooit goed inschatten, maar als ik er al door van slag was, dan moet het voor hen helemaal verschrikkelijk zijn. Een bijzonder mens is veel, veel te vroeg vertrokken.

Namens Dickie en de Subtielloos

Bovenstaande foto is een "still" uit de youtube video van zijn laatste Paradox Soul optreden. Volgens mij in zijn beste pose, het gaat niet om het uiterlijk vertoon, maar puur hard werken op de bas en lol maken met zijn vrienden.

VROUWELIJKE ARTIESTEN

vertellen over ongemakkelijke momenten op tour

DOOR: MAXIME DE VRIES - VICE

"Onze tourmanager zette vroeger weleens de verwarming in de bus zo hoog, dat ik vanzelf mijn trui uit zou trekken. Ik had nooit door dat hij het expres deed."

Deze week schijnt VICE (onderstaand artikel komt uit het Online Magazine Vice; het werd in augustus 2016 geplaatst, red.) een licht op het oogverblindende gebrek aan vrouwen op festivalline-ups, en besteden we aandacht aan de vrouwelijke artiesten die er wél op staan.

Als je als artiest muziek maakt die door meer mensen gewaardeerd wordt dan alleen je moeder en je beste vrienden, heb je kans geboekt te worden door festivals. Zoals VICE vandaag eerder schreef overkomt het vrouwen over het algemeen minder vaak dan mannen, maar evengoed zijn er een hoop vrouwen die door Nederland of het buitenland toeren om op te treden. Nou ben ik zelf geen populaire artiest, maar bij toeren denk ik vooral aan uren in de auto zitten in een ongewassen onderbroek, ontbijten met tankstationvoedsel, bier drinken, optreden in een stinkend zweetshirt, en andere dingen die mannen volgens de klassieke genderrollenverdeling beter liggen dan vrouwen. Bovendien is het muziekwereldje nog steeds overwegend een mannaangelegenheid. Ik was daarom benieuwd of er eigenlijk dingen zijn waar je als vrouwelijke artiest tegenaan loopt als je op tour bent, en vroeg het aan een paar beroemde muzikvrouwen.

BELLS OF YOUTH

Bells of Youth heeft tien tieten want de band bestaat uit vijf vrouwen. Ze maken meerstemmige pop met flinke flarden rock erdoorheen. Na hun debuutalbum in 2014 speelden ze op meer dan veertig festivals in Neder- en buitenland, dit jaar kwam hun tweede plaat uit. Ik sprak bassist/zangeres Lisa Moree

"Misschien is het de vloed van de Rode Zee die ons regelmatig overdondert en onze zeurhormonen activeert, maar we maken als vijf koppige vrouwenband genoeg dingen mee die mannenbands waarschijnlijk minder vaak of nooit overkomen.

Zo beginnen negen van de tien aankondigingen met: 'En dan nu, een band bestaande uit vijf knappe vrouwen: hier is Bells of Youth!' Hartstikke vriendelijk natuurlijk, maar hoe vaak wordt een mannenband aangekondigd met informatie over hoe knap ze zijn? En zeg me niet dat er geen knappe mannen in bands spelen. Ook het altijd weer benadrukken dat we vrouwen zijn is weleens vermoeiend, en eigenlijk ook wel onnodig, zou ik zeggen.

We hebben eens gehad dat we aan het wachten waren op de band die voor ons speelde, omdat we daarna onze spullen wilden opzetten, en dat de security ons vriendelijk vroeg om onze wachtplak te verlaten. "Dames, deze plek is alleen voor crew en muzikanten," zei hij.

Vanuit het publiek klinken ook nog weleens verbazende kreten over de hoeveelheid vrouwen op het podium. Ooit stapte er vlak voor een show een man uit het publiek het podium op, om ons te vertellen: 'Just because you look beautiful, doesn't mean you know how to strum the guitar. First I want to see you do it right.' En dan moet je nog beginnen he.

CARITA LA NIÑA - DJ / PRODUCER

Carita is een van de bekendste vrouwelijke dj's van Nederland, die onder andere officiële remixes maakte voor Beyoncé en Britney Spears. Ze heeft in vrijwel elke club in Nederland wel eens gedraaid en weet dus goed wat touren is.

"Ik was een keer geboekt in het buitenland, en bleef een paar dagen hangen omdat er mogelijk nog een boeking op de planning stond. Het is in zo'n geval de taak van de organisator en zijn collega's om het je in die periode zo aangenaam mogelijk te maken. Op een gegeven moment ben ik wat gaan winkelen met een paar vrienden van de organisator, die ik in eerste instantie een hele toffe vent vond. Ik merkte aan zijn houding dat-ie dat eigenlijk niet zo tof vond, en dat bleek ook toen ik tegen de avond weer in m'n hotelkamer aankwam. Hij lag op mijn bed en had roomservice besteld. Hij was niet blij dat ik op stap was geweest met zijn vrienden en te laat terug was gekomen om nog met 'm te dineren. Ik moest lachen om niet te huilen. Ik heb hem de kamer uitgestuurd en laten weten dat ik absoluut niet gediend ben van dat soort claimerig gedrag. Op zo'n moment vraag je je af of zoiets ooit zou zijn gebeurd als ik een man was geweest.

Een andere keer dat ik me niet zo heel erg serieus genomen voelde was in Polen. Ik vroeg een jongen van de techniek om een derde platenspeler, waarop hij zei dat twee spelers genoeg moesten zijn. Vervolgens stond de mixer die ik altijd gebruik, een Pioneer, er niet. Ik zei er wat van, maar legde me er uiteindelijk maar bij neer. Vervolgens mompelde hij in het Pools dat hij echt geen moeite ging doen om er iets aan te veranderen, omdat ik toch geen benul had van wat er stond. Helaas voor hem hoorde de organisator dat, die me erover inseinde. Met heel veel gemopper heeft-ie toen toch maar de moeite genomen om mijn set klaar te zetten, maar vervolgens bleef hij de rest van de avond naast me staan, om te kijken of ik wel wist wat ik deed.

Na afloop van de show bood-ie gelukkig z'n excuses aan."

CATO VAN DIJCK - GITARIST EN ZANGERES MY BABY

Cato begon als zangeres, violiste en mandolinespeelster met onder andere haar twee zussen in de Van Dijk Band. Daarna ging ze verder naar The Souldiers, nu is ze zangeres en gitarist in de driekoppig blues driven hypnotic danceband, MY BABY. Ze spelen veel in Nederland, Oost-Europa en het Verenigd Koninkrijk.

"Ik merk nog steeds dat de muziekwereld een mannenwereld is, en ik ben daar altijd een beetje tegenin gegaan. Zo sjouw ik vaak gewoon mijn eigen zware spullen. Hoe vaker de mannen 'laat dat maar staan, meisje!' schreeuwden, hoe harder ik ging sleuren, zelfs zo erg dat ik er spierpijn en blauwe plekken aan overhield.

Zo graag wilde ik niet anders zijn. Tegenwoordig zijn er vanuit festivals veel stagehands – mensen die de spullen uit- en inladen, zodat de artiesten dat zelf niet hoeven te doen. Wat grappig is, is dat ik steeds meer vrouwelijke stagehands zie. Dat vind ik wel cool, vrouwen in een mannenlandschap die lekker helpen sleuren.

Gelukkig heb ik geen hele beledigende dingen meegemaakt, maar wat je wel merkt is dat mannen het sexy vinden als een vrouw gitaar speelt. Dat klinkt positief en dat is het in zekere zin misschien ook, maar ik speel geen gitaar omdat het sexy is – het is mijn beroep, snap je? Ik krijg dan toch het idee dat iemand niet luistert, niet waardeert wat ik doe omdat ik het goed kan. Ik doe ook veel effecten op de vloer en dan hoor je toch wel vaak opmerkingen als: 'Knap hoor dat je dat kan.' Alsof de lat bij mannen veel hoger ligt. Dat snap ik niet."

FLOOR VAN DIJCK - BASSIST BLUE CRIME

Floor is bassist in BLUE CRIME en toert met haar twee vrouwelijke en één mannelijke collega door Europa, Canada en Amerika. Ze is het zusje van Cato (hierboven), met wie ze dus vroeger in de familieband speelde.

"Ik heb het gevoel dat de programmeurs in Nederland een beetje achterlopen. Ik heb wel eens gehoord dat ze bang zijn dat mannen niet komen als er bands met vrouwen op de line-up staan. Dat is totale bullshit. Volgens onze facebookstatistieken is het merendeel van onze fans man. Misschien is het gewoon zo dat bands met meer vrouwen erin over het algemeen iets moeilijker of intelligenter muziek maken, die soms om wat meer aandacht vraagt. En als het niet gemakkelijk is, dan is het al snel eng.

In Nederland lijken programmeurs toch vaak veilig te kiezen voor handjes-in-de-lucht-muziek. Alsof het publiek zwakbegaafd is.

In Italië en Canada zijn de organisatoren en promotors ontzettend galant en lief voor ons. En daar hebben we helemaal niet het gevoel alsof we een uitzondering op de regel zijn – al zien we in Italië meestal alleen maar mannelijke collega's. Onze gitarist kreeg daar wel een nogal ouderwets compliment: 'Je speelt gitaar als een vent.' Tja, het kwam uit een goed hart. In Canada staan wel degelijk veel vrouwen op het podium, wat erg verfrissend is.

Ze vragen Bart, onze drummer, trouwens wel vaak hoe dat nou is: in een band zitten met drie vrouwen. Maar ze vragen ons nooit hoe het is om met Bart in een band te zitten. Jammer, want dat is eigenlijk veel interessanter.

Het is misschien soms lastig op tour: jongens kunnen denk ik langer leven op vieze stukken pizza, wij willen op een gegeven moment weleens iets normaal en gezond eten. En onze onderbroeken kunnen maximaal twee keer gerecycled (tegen wel vier keer voor de gemiddelde krokante boxershorts), dus er moet vaker een plek gevonden worden waar we kunnen wassen. Verder heeft op tour zijn met meer meisjes dan jongens diverse voordelen, alleen al op hygiënisch gebied: er worden aanzienlijk minder stinkende scheten gelaten, iedereen wast zich vaker en de auto blijft schoner."

JASJA OFFERMANS - BASSIST INDIAN ASKIN

Jasja speelt sinds haar vijftiende bas en roetsjte vanaf het conservatorium meteen de muziekwereld in. Inmiddels speelt ze met drie mannen in punkband Indian Askin waarmee ze door heel Nederland, Duitsland en België toert en onder andere op Lowlands stond.

"Wat ik grappig vind – of nou ja grappig is het eigenlijk niet echt – is dat ik bas speel, maar wanneer ik vertel dat ik in de muziek zit, mensen heel vaak vragen: 'Oh leuk, hoe lang zijn de je al?' Als vrouwelijke muzikant val je op, wat soms tegen en soms voor je werkt. Ik probeer er niet te veel mee bezig te zijn. Ik weet niet wat het is met die mannen, het zijn er gewoon heel veel.

Ik hoop dat vrouwen wat meer in beeld komen, met name als het gaat om gitaristen. Toen ik op het conservatorium zat, speelde ik samen drie jongens en drie meisjes basgitaar. Dat vind ik tof, steeds meer vrouwen pakken een instrument als bas op. Dat was ooit anders. Toen ik vijftien was had mijn toenmalige beste vriend een bandje dat Grasmaaier heette. Ze waren een metal-rap-trio. Op een middag waren we met z'n allen en gooide mijn beste vriend de opmerking in de lucht dat ze een bassist zochten, maar nergens iemand konden vinden. "Eh, hallo?!" zei ik. "Ja, maar het is metal. Je bent een meisje," kreeg ik te horen. Toen heb ik ze de mond gesnoerd en ervoor gezorgd dat ik een keer mocht mee repeteren, en toen heb ik een plekje in Grasmaaier gekregen. Net zoals nu nog af en toe, moest ik laten zien dat ik ook gewoon een muzikant was.

Voor de rest zijn er geen grote ongemakken waar je als vrouw op tour tegenaan loopt. Ja, de driver/tourmanager van Indian Askin, Bob, zette vroeger nog weleens de verwarming in de bus zo hoog dat ik vanzelf mijn trui uit zou trekken. Zonder dat ik de bedoelingen doorhad, natuurlijk. Droogkloten."

MC MELODEE - RAPPER

MC Melodee komt uit Amsterdam, is in 2004 begonnen met rappen en is Female Dutch Rapqueen. Ze heeft verschillende podia in de Verenigde Staten, Japan, Afrika, Indonesië en Europa gezien, en tracks opgenomen met artiesten als Mac Miller, Smiff n Wessum en Chuck Inglish.

"Het onderwerp zelf is voor mij een bekend terrein. Ik heb hier in Nederland een platform voor vrouwelijke hiphop artiesten, Dam Dutchess, waarbij we projecten en shows regelen voor talentvolle dames en ze hier en daar steunen. Op festivals – ook in het buitenland – ben ik soms de enige vrouwelijke artiest van de show. Kijk eens naar de State Awards, je komt bijna geen vrouwen tegen, dat is belachelijk. Desondanks is het een feit dat er in de hiphop eenmaal meer mannen zijn, dus het zal moeilijk worden om het in een korte tijd helemaal uitgebalanceerd te krijgen. Mede hierdoor merk ik ook dat vrouwen die wél binnen proberen te komen vaak minder serieus genomen worden.

Laatst nog regelde ik een boeking voor een paar meiden bij ADE Beats. Ik sprak eerst met de organisatoren over de telefoon en vertelde dat ik een toffe act voor ze had. Ze reageerden enthousiast, waarop ik een mailtje stuurde met meer informatie over de act. Ik heb nooit meer een reactie teruggekregen. Ik ken die gasten al lang en ben altijd cool met ze geweest, maar ze doen niet eens de moeite om een mail terug te sturen? Dat vind ik lelijk."

(Van het online Magazine Vice (www.vice.com) kregen we toestemming om bovenstaand artikel over te nemen. Het is geschreven door Maxime de Vries. We bedanken Vice en Maxime de Vries daarvoor)

Terugblik
SIJN IN DE LIFT

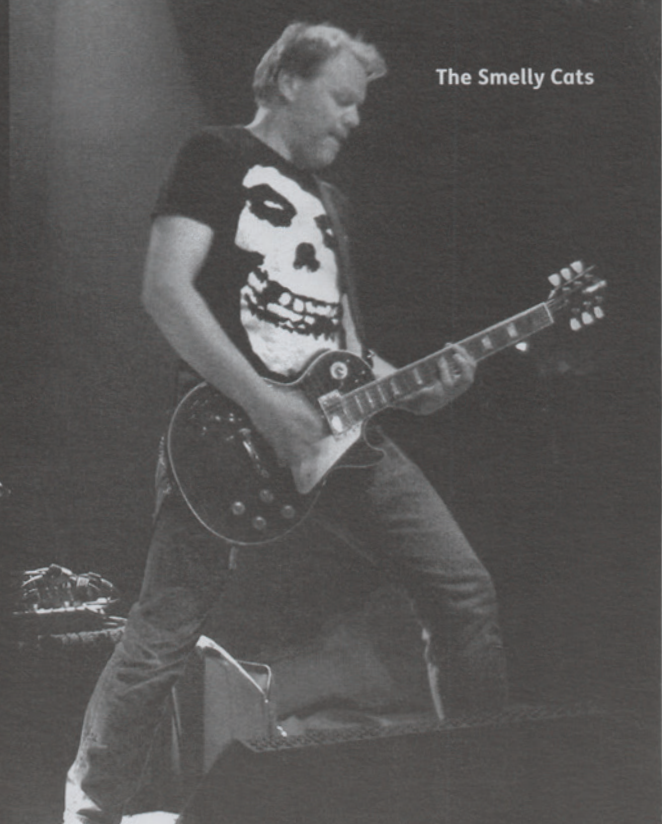
MARCH

Filthy Felons

Armado

The Smelly Cats

SLIM in de lift 7 april
March en Filthy Felons

De Filthy Felons brengen hun set, een crimineel smerige mix van punk- en hardrock, met 200% enthousiasme en vol vuur. Heerlijk. Naast hun bestaande werk spelen ze ook enkele nieuwe nummers.

De mannen en vrouwen van MARCH marcheren de zaal plat, stil staan is geen optie bij deze punkrockers. Dynamiek en energie! Hard en af en toe midtempo songs, fijne meebrulrefreinen en koortjes en catchy riffs. Me like! Knallen!

SLIM in de lift 12 mei
Honkscream & The Smelly Cats

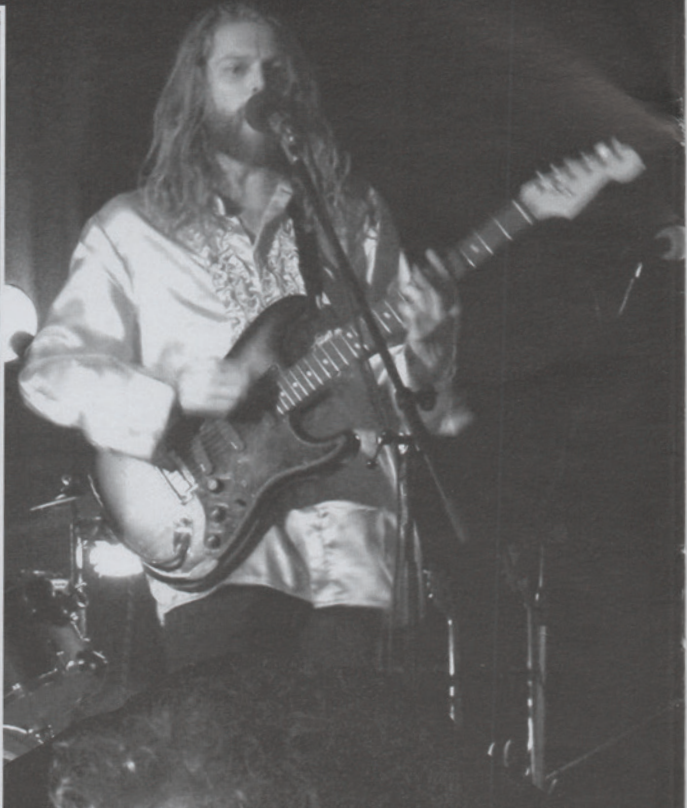
Deze avond kunnen we heel kort omschrijven "Nieuwendijk werd vanavond binnenste buiten gekeerd om weer netjes andersom terug in elkaar te worden gezet." Hè wat??? Juist ja... Honkscream en The Smelly Cats in Xnix!! Cheers!

SLIM in de lift 2 juni
Armado & Reddsome

Soms is er gewoon kwaliteit. En diepgang. Het kan niet altijd lol zijn. O wacht, het een hoeft het ander niet uit te sluiten. Armado en Reddsome bewijzen dat kwaliteit een meerwaarde heeft.

Honkscream

Ouburg Jam

Wellicht minder SLIM, maar niet minder swingend. Op 22 juni was er een heuse Ouburg jam in Xinix. Muzikaliteit en plezier ten top. Daarvan kan gezegd worden, 'It's all in the family'. Geen lange verhalen, kijk gewoon naar de foto's.

Je krijgt gewoon spijt dat je er niet bij was.

Het stond als een burcht, maar geen ouwe. Om met de woorden van Def P te spreken; 'Leipe sijt aauwe!'

Ik snap er niks meer van. Als mastodont van 'Het kollektief dat werkt' heb ik geleerd dat het het leukst is als je als regiopopband een eigen, zelfgeschreven, repertoire kunt ophoesten als De Jaarlijkse Grote Vraag komt: zijn jullie klaar voor het Herfstfestival? Tenslotte sluit je je niet voor niks bijna wekelijks op in een oefenruimte; daar muziek maken is leuk, maar op een podium spelen is beter. Dat is de kick. Nou ja; dat vind ik, maar was en ben dan nooit zo van het te vaak en veel repeteren.

Die lui van SLIM –en dan heb ik het over die lui van vroeger; types als ik dus, maar dan zonder mij- geloofden heilig in het Eigen Werk (ik sputterde nog weleens iets over goed gejat is beter dan slecht verzonnen) en dat heeft heel wat prima muziek opgeleverd. Luister daarvoor maar eens de tientallen SLIM-cd's en –cassettes na of, makkelijker en meer van deze tijd, beluister het enig consistente stukje van onze slimweb.orgsite waar al deze muziek gedigitaliseerd constant streamt. Dus: eigen werk loont.

Maar de laatste tijd, nu we in Xinxin wonen –intussen ook al bijna 10 jaar- hebben we onszelf in een nieuwe rol gemanoeuvreed: vanuit SLIM (de 'vakbond' voor de uitvoerend artiest) zijn we geëvolueerd tot podiumorganisator. Het gaat te ver om te stellen dat we onze eigen vijand zijn geworden: die januskop; aan de ene kant werkgever/afnemer (dus onderbetaler) en aan de andere bandpromotor/vertegenwoordiger (hamerend op gages). Lastig is het wel: om (onze plek in) het gebouw en al zijn consequenties in stand te houden, delen we mee in de zorg daarom en vinden we het belangrijk dat er bezoekers komen. Volk komt (voor de muziek, maar de onderliggende agenda is: om centjes aan te verdienen), zodat de rekeningen betaald kunnen worden en onze felbevochten repetitieruimtes kunnen blijven bestaan.

En wat zie je dan? (als evaluerend podiumorganisator)

Het volk dromt samen bij dat wat het al kent. Ik zet net mijn tv uit die 'De Piratenavond' (op godbetert NPO!!) uitzendt. Daar staan zo'n twintigduizend mensen –associaties met hier en daar een chromosoom extra verdring ik direct; ik herkende een collega en vijf leerlingen van me- in de Gelredome compleet uit hun dak te gaan tijdens compilaties van bekende refreinen van liedjes van 'vroegâh'. Okay, simpletons die een avond met De Toppers (3 heren die compilaties van bekende refr... maar dan in de Ziggodome) niet kunnen betalen. Plat vermaak doemt ook dichterbij op. Als de WC-experience (covers van Engelstalige nummers vertaald naar Brabantse boerenrock) in ons Xinxinhuus komt, puilt het gebouw uit. XGP doet het 't best als er een gouwe ouwe band komt. Pas hadden we een viertal heren die eruitzagen als Kiss en ook de Hollandse epigonen van The Pogues waren vorige maand in ons huis.

Wij vonden dus dat coveren maar zo zo.

Maar coveren is iets anders dan tributen. Dat leert het heden ons wel.

Tributen is het (op zo perfect mogelijke manier, zodat het eigenlijk net zo is alsof je de originele artiest hoort) naspelen van de muziek van een ander. Een bandje die een nummer van Pink Floyd speelt; gewoon omdat het kan, is een coveraar. Nep dus. Een band die heel veel van het repertoire van Pink Floyd kan naspelen, of nog beter: bepaalde albums of tijdsperiodes kan vertolken, die... ehh, nou.... kan je eigenlijk beter vergelijken met iemand die Echte Componisten naspeelt. Die knappe conservatoriumtypes zeg maar.

Dus wie zijn onze nieuwe helden in de Lichte Muziek?

The Analogues: ook geregistreerd door onze cultuurbeschermer NPO. Een Nederlands ongeveer twintigkoppig muziekensemble dat zich er op toelegt het Beatalbum 'Sgt. Pepper's Lonely Hearts Club Band' integraal (maar vooral foutloos en zonder een enkele glimlach) live op het podium te brengen (check de bijbehorende documentaire op YouTube: dolle blijdschap als de toetsenist de hand weet te leggen op een mellotron uit dezelfde serie als die van Sir Paul –ik veeg nu wat vomica van mijn wang. Ze gaan nog net niet zo ver dat alleen een linkshandige Höfner vioolbas bespeeld wordt. Of –zuiverder- een dito Rickenbucker want op SPLHCB was de Fab Four die blijie bas allang voorbij). Terwijl ik dit schrijf speelt in mijn dorp in de zaal die door de uitbater hoofdzakelijk gebruikt wordt voor Nederturkse vollebakbruiloften, de Tribute to the Cats (even voor de jonge kijkertjes:

The Cats was een zeer populaire popgroep in de jaren '60 en '70 met inteeltgerelateerde namen als Veerman, Mühren, Schilder en Keizer. Ze kwamen uit Volendam en waren de grondleggers van wat wij nog steeds betitelen als palingpop). Het lijkt me een leuk initiatief; de bejaarde Volendammers of hun erven verdienen indirect flink aan de royalties en de oudere jongeren die de tribute doen zijn lekker van de straat. En in de Rietpluim is het dus volle bak.

Natuurlijk kan het altijd erger:

U2, een linkse pretenties predikende emoband, is nu bezig met een –ongetwijfeld uitverkochte- tour waarin de heren hun eigen album The Joshua Tree integraal naspelen. Een tributeer-jezelf-band, die met Messias Bono dezelfde armoede predikt als de prelaten (proleten?) in Rome en analoog een leven leidt met schatkisten vol goud. De katholieken noemen het tenminste gewoon Vaticaanstad en regelen hun eigen binnenkamerethiek. Vox en de zijnen doen het niet in, of ten bate van hun Ierland, maar verrijken zichzelf door gebruik te maken van Neerland's Kleine Letters; ons liberaal belastingsklimaat dat ruimte biedt voor brievenbusfirma's en andere organisatie misdaad. Bonusheld Gerrit –ik steel als de raven- Zalm is zojuist aangetreden als kabinetsformateur, maar dit even terzijde.

Ik moet nu stoppen, want The Rolling Stones doemen nu opeens op en ik... ik zit nog steeds in een bandje dat covers speelt. Only rock 'n roll, but I like it. Dan maar voor een lege zaal, maar altijd tegen een zwart-op-wit geregistreerde onkostenvergoeding. Daarvan houden wij bij SLIM nu eenmaal.

Veer

De meeste muzikanten zijn nogal verstokt aan hun genre, proberen hierin 'goed' te zijn, en gáán voor het plezier om dit samen te doen.

Sommigen zijn hierin wat conservatief, anderen willen links en rechts in de muziek die ze maken voortdurend wat bijpakken, rijfjes die ze ergens horen, een thema dat hen inspireert, whatever.

Elke muzikant is, veel of weinig, bezig met de verrijking van zijn of haar geluid, of dit geluid nu door de eigen stem wordt gemaakt of door een gitaar of een drum of een synth of een of ander koper of wat dan ook. Het maakt niet uit om welk instrument het gaat.

Ik ben nogal audio ingesteld. Ik zat net in de tuin te genieten van de ruimende wind, want de zuidwest van vanochtend was gedraaid naar noord en dat is hier nogal van belang wat betreft het geluid: want dan gaat het geraas van de A27 eruit, en de dreun van de schepen komt erin. Het eerste is van belang als je een buitenopname wil maken want dan wil je dat verre geraas niet. Het tweede is gewoon awesome; dan komt er zo'n enorm lage dreun over de dijk, een heel diep en zacht brommen, en vaak voel je het geluid nog eerder lijfelijk, je trilt mee. Een dreun!

Muziek en DOOR: HYLKE TROMP GELUID

Maar ook het gepiep van een tram of trein in een wat nauwe bocht, algemene stadsdrukke, de hal van het Piazza in Gorcum, het onweer, geluiden rond kassa's, allerlei machines, een galmende hal van een scheepswerf, vogels, het zijn allemaal schitterende geluiden.

Het begrip muziek moet wat mij betreft zo ruim genomen worden dat alles wat je doet met geluid erbinnen valt. Een heel ruime omschrijving dus.

En dan kom je al gauw op het gebied dat me al vele jaren bezighoudt: noem het abstracte muziek, of audio art, of wat dan ook. Misschien ben je bekend met enkele van de vele subgenres zoals ambient en drone en noise.

Bij AMBIENT en DRONE wordt veel gebruik gemaakt van lange lijnen, je hebt er geduld bij nodig, geen haast. Meestal is deze muziek heel aangenaam om bij te relaxen. Maar ze vervalt, tenminste als het goed is, niet tot sentimenteel geslijm. Het moet wel méér zijn: het moet in het algemeen gaan om interessante klanken, iets wat je muzikale nieuwsgierigheid raakt. Want anders is het gewoon niet interessant voor de muzikant.

NOISE is zeker niet om bij te relaxen; hier trekt de muziek veel onherroepelijker de aandacht. Maar ook hier geldt dat de opbrengst van het luisteren groot moet zijn, je moet er muzikaal door verrijkt worden, je moet erdoor geïnspireerd raken.

En dit geldt altijd voor elke muziek, ook die je zelf maakt, en het maakt niet uit waarmee of waarvoor je die muziek maakt. Het mag niet voor minder want minder is niet slim.

BOEM !!

BAM!!!!

BENG !!!

BIEM!

**oh no not
them!!!**

3 DAGEN LANG EEN FEESTJE: RUHRPOTT RODEO

Tot een jaar geleden had ik er nog nooit van gehoord. Maar dan! Bandrepetitie. Zanger Andy zit te klagen dat een van zijn favo bands, de Descendents, niet of nauwelijks Europa aandoet. Bassist Freek Googled twee tellen en vind Ruhrpott Rodeo, waar Descendents prominent op de flyer staan. Een jaarlijks 3-daags punkfestival in Duitsland, wat ook nog eens zijn tiende editie beleefd. Met een verdomd fijne line-up, nóg meer muzikale (jeugd-) helden!

Op ongeveer anderhalf uur rijden van huis! Het was een mooi feestje, goeie sfeer, goed eten en toffe mensen.

Dit jaar was de line-up ook weer de moeite waard, dus togen we wederom naar Hünxe.

DOOR: GUUS VAN VELTHOVEN

Met tropische temperaturen, toffe bands, leuke mensen, koude biertjes en een hoop slap geouwehoer was het wederom een succes. Deze foto's zijn een kleine greep uit de acts waarvan ik heb genoten, hier volgt een semi chronologisch verhaal van het verloop van Die Rodeo. Vrijdag, dag 1, trapten ze af met **Acidez**, uit Mexico. Een beetje een Casualties-kloon, rechttoe rechtaan chaospunk en veel van hetzelfde. Daarna is het tijd voor het Australische **CLOWNS**, daar was ik erg benieuwd naar. Viel helaas muzikaal wat tegen, maar qua show wel vet. Goeie frontman, met een strot van heb ik me jou daar en absoluut geen hoogtevrees. De hitte is verzengend dus we besluiten even de schaduw op te zoeken en wat te drinken. Inmiddels hebben de **Locos** het podium betreden. De Spanjaarden speelden een mix van ska, punk en reggae, het lijkt veel op Ska-P. VET. Ze stonden op het hoofdpodium vól in de zon, maar gaan he-le-maal los.

Een paar biertjes later mocht **Zebrahead** op. Nou doet deze band mij niet zoveel, maar live zijn ze te gek. Ze nemen zichzelf niet te serieus, de hele band had zichtbaar lol en ze liepen continu te geinen met het publiek. Op het podium stond een cocktailbar en de bartender, Mr Beer (een kerel in een bierflespak), voorzag de band en enkele toeschouwers van cocktails. Ook leden van andere bands kwamen vanuit de backstage een drankje bij hem doen. Veel mensen liepen rond met waterpistolen ter verkoeling. Op een gegeven moment vult

Mr Beer een supersoaker met wodka, en zo krijgen tientallen mensen wodka-shots toegediend. Nice! Later pakten we nog een stukje van **Ignite** mee, dat was ook best prima. Ondanks dat afsluiter **Bad Religion** misschien niet de hardste muziek maakt, laten de ouwe rotten het hele publiek meubrullen en loog de moshpit er ook niet om!

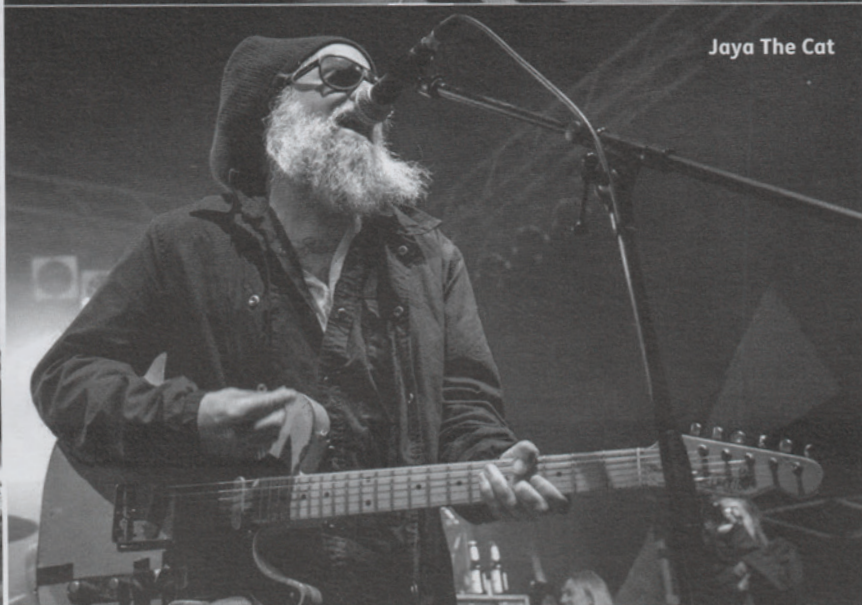
Op dag 2 speelden er vooral Duitstalige bands. We beheersen de Duitse taal niet goed genoeg om alle grappen te begrijpen. Een stukje van **Rawside** gezien; dat ging er nogal raw aan toe, goed om wakker te worden! 's Avonds het Zweedse **Venerea** zien spelen. Skatepunk, melodius, snel en strak. Oh mèn, die riffs...

De 3e dag bracht **PEARS**, meerstemmige energieke punkrock from USA, waanzinnig! Daarna zagen we **Distemper**, een Russisch zootje ongeregeld dat een fijne bak ska-punk produceerde. Later dansen en springen met de **Irie Revoltes**, die Reggae, Dancehall, HipHop, Ska en Punk samensmelten. Iedereen danste, blije gezichten, energie. Gekkenhuis.

Even later **The Adicts**. Glitters, confetti, serpentes, meebrullers...CARNAVAL! Maar dan gaaf! Een dijk van een podium presentatie. Zanger Monkey transformeerde bijvoorbeeld van een pauw naar een bak noodles. De afsluiter eindbazen zijn **Jaya The Cat**, hailing from Amsterdam. Punkrock en knetterstoned reggae, dansen und tanzen, sehr gut und sehr geil. Bis volgende jaar denk!

Irie Revoltes

Jaya The Cat

CLOWNS

PostNL
Port Betaald

Popkollektief

SLIM
40
Jaar!

Afzender:
SLIM
Postbus 41
Doornseweg 2b
4255 GZ Nieuwendijk

SLIMWEB.ORG

drukkerijokz@xs4all.nl

www

Drukkerij O

Goirkestraat 131 5046 GG Tilburg Tel 013 - 5365976

SCAN: SLIMWEB.ORG 2023

